

Sygn. akt II DSI 50/18

POSTANOWIENIE

Dnia 30 czerwca 2022 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Paweł Zubert

w sprawie adwokata A. K. po rozpoznaniu w Izbie Dyscyplinarnej na posiedzeniu w dniu 30 czerwca 2022 r. z urzędu w przedmiocie umorzenia kosztów sądowych na podstawie art. 641 k.p.k. w zw. z art. 15 § 1 k.k.w. w zw. z art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze

postanowił:

umorzyć postępowanie wykonawcze dotyczące kosztów sądowych w kwocie 20 (dwudziestu) złotych, zasądzonych od obwinionego adwokata A. K. na rzecz Skarbu Państwa w punkcie II postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 10 stycznia 2019 r. w sprawie o sygn. akt II DSI 50/18.

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 stycznia 2019 r., sygn. akt II DSI 50/18, Sąd Najwyższy oddalił jako bezzasadną kasację obwinionego adwokata A. K. (pkt I), zasądzając od obwinionego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 20 złotych tytułem zwrotu kosztów procesu za postępowanie kasacyjne (pkt II).

Sąd Najwyższy dwukrotnie wezwał obwinionego do zapłaty powyższej należności, pouczając o możliwości wszczęcia postępowania egzekucyjnego.

Wobec nieuiszczenia powyższych kosztów przez obwinionego Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego skierował do Sądu Rejonowego dla w W. wnioski o nadanie klauzuli

wykonalności w zakresie punktu II powyższego postanowienia, tj. w części dotyczącej rozstrzygnięcia o kosztach.

Postanowieniem referendarza sądowego Sądu Rejonowego w W. w VI Wydziale Cywilnym z dnia 7 maja 2020 r., sygn. akt VI Co [...], uwzględniono powyższy wniosek i nadano klauzulę wykonalności.

W konsekwencji Przewodniczący Wydziału Drugiego Izby Dyscyplinarnej Sądu Najwyższego skierował wniosek o wszczęcie egzekucji do Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w W., który wszczął postępowanie egzekucyjne pod sygn. akt KMS [...].

Postanowieniem z dnia 1 kwietnia 2021 r., sygn. akt KMS [...], organ egzekucyjny na podstawie art. 824 § 1 pkt 3 k.p.c. umorzył postępowanie egzekucyjne wobec stwierdzenia bezskuteczności egzekucji.

Do dnia 10 stycznia 2022 r. nie doszło do ściągnięcia należności wynikającej z tytułu egzekucyjnego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Postępowanie wykonawcze należało umorzyć z uwagi na wystąpienie ujemnej przesłanki uniemożliwiającej jego prowadzenie w postaci przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu.

Zgodnie z art. 641 k.p.k. - mającym zastosowanie w niniejszym postępowaniu na podstawie art. 95n pkt 1 ustawy z dnia 26 maja 1982 r. Prawo o adwokaturze - prawo do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu przedawnia się z upływem 3 lat od dnia, kiedy należało je uiścić. Termin przedawnienia prawa do ściągnięcia zasądzonych kosztów procesu rozpoczyna swój bieg od daty uprawomocnienia się orzeczenia (zob. uchwała Sądu Najwyższego z dnia 20 listopada 1975 r., VI KZP 30/75, LEX nr 19063). W sytuacji natomiast, gdy zasądzone koszty postępowania nie zostaną wyegzekwowane „w ciągu 3 lat od dnia, w którym należało je uiścić, postępowanie wykonawcze w tym zakresie należy umorzyć na podstawie art. 15 § 1 k.k.w., wobec stwierdzenia przyczyny

wyłuczającej to postępowanie” (zob. uchwała SN z 9.06.2006 r., I KZP 12/06, OSNKW 2006, nr 7-8, poz. 66).

a.s.